

Sygn. akt III KZ 37/16

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

w sprawie R. M.

ukaranego z art. 92 § 1 i in. k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 22 czerwca 2016 r.,

zażalenia R. M. na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego
Sądu Apelacyjnego w Lublinie

z dnia 8 kwietnia 2016r., sygn. akt II AKo 133/15,

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania;

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 8 kwietnia 2016r. odmówiono przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 29 maja 2013r., sygn. akt XI Ka 340/13, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Rejonowego w Kraśniku z dnia 24 stycznia 2013r., sygn. akt II W 1028/11, sporządzonego osobiście przez obwinionego R. M., albowiem obwiniony nie uzupełnił w terminie 7 dni braku formalnego wniosku przez jego sporządzenie i podpisanie przez obrońcę (adwokat wyznaczony z urzędu złożył - w trybie art. 84 § 3 k.p.k. w zw. z art. 24 § 2 k.p.w. - opinię o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania).

W zażaleniu na to zarządzenie obwiniony kwestionuje odmowę przyjęcia wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Brak podstaw do uwzględnienia zażalenia.

Do wznowienia postępowania w sprawie o wykroczenie z mocy art. 113 § 1 k.p.w. stosuje się odpowiednio przepisy m. in. art. 545-548 Kodesku postępowania karnego. Z mocy art. 545 § 2 k.p.k. obowiązuje wymaganie sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie postępowania przez obrońcę. Brak zachowania tego wymogu jest brakiem formalnym i nie pozwala sądowi na przyjęcie pisma sporządzonego osobiście przez obwinionego. Obwiniony, wezwany do uzupełnienia braku formalnego wniosku, nie zastosował się do wezwania, zatem odmowa przyjęcia wniosku była w pełni zasadna.

Z tych względów należało zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.